

RUT

NOTĂ:

Imaginile pentru această serie de lecții pot fi cumpărate online de la majoritatea birourilor și magazinelor AMEC. Pentru a vedea lista cu birourile și magazinele AMEC, te rugăm să vizitezi site-ul www.teachkids.eu/ro și să apeși butonul „Adrese“.

Text editat de:

Asociația Misionară pentru Educarea Copiilor (AMEC)

Calea Turnișorului nr. 90, 550048 Sibiu, România

tel.: 0269 229994, 0369 405255

e-mail: amec.cef@gmail.com

www.edituraamec.ro, www.ameccef.com

Drept de autor © 2000, 2003 Child Evangelism Fellowship® Inc. Toate drepturile sunt rezervate internațional. Materialul poate fi folosit pentru uzul personal, nonprofit și necomercial. Pentru detalii complete despre permisiunea de a-l folosi vizitează site-ul www.teachkids.eu/ro

LECȚIA I

RUT SE HOTĂRĂȘTE PENTRU DUMNEZEUL LUI ISRAEL

Pasaje scripturale: *Rut 1:1-18; Leviticul 1:2-4; Leviticul 4:32-34; 16; Evrei 9.*

Informații pentru învățător:

Povestirea vieții lui Rut se petrece în perioada judecătorilor, care se întinde de la moartea lui Iosua până în vremea împăratului Saul. Era o perioadă de decădere politică, de degradare morală și de depravare spirituală. Cu toate acestea în poporul Israel au mai existat oameni care au rămas credincioși Domnului. Cartea „Rut“ ne descrie istoria unei astfel de familii.

Dumnezeu întrebuița adeseori o foamete ca să readucă la El pe poporul Său pe care și L-a ales. În timpul unei astfel de foamete Elimelec cu familia sa a plecat din Betleem (casa pâinii) în țara Moabului.

Moabiții erau păgâni (neamuri) și dușmani ai poporului lui Israel, cu toate că ei erau rude de sânge din vremurile mai vechi. Ei se trăgeau din urmașii fetei celei mai mari a lui Lot (Genesa 19:36-37). Țara moabiților era în drumul copiilor lui Israel, atunci când au plecat din Egipt spre Țara Făgăduită. Moabiții le-au interzis trecerea prin țara lor. Balac, împăratul Moabului a chemat pe Balaam ca să blesteme pe israeliți. Când acesta a vrut să rostească blestemul, Dumnezeu a schimbat gândul lui Balaam așa încât a rostit o binecuvântare asupra poporului lui Israel. În urma acestui fapt, Balac nu a mai putut stânjeni trecerea israeliților prin țara sa. Ei au tăbărât în șesurile Moabului și au rămas o vreme acolo. În timpul acesta, copiii lui Israel au început să se căsătorească cu fete din Moab (Numeri 22-25). Moabiții fuseseră excluși de a lua parte la viața și slujba spirituală a israeliților (Deut. 23:3-6).

Elimelec și familia sa au fost probabil o mărturie vie pentru Dumnezeu cel viu în țara Moabului. Căci prin această familie, moabita Rut, care este personajul principal al acestei cărți, a învățat să cunoască pe Iehova, Dumnezeuul lui Israel.

Atunci când Rut s-a hotărât să se întoarcă cu soacra ei, Naomi, la Betleem, a făcut o

făgăduință solemnă, cea mai minunată făgăduință care poate exista (Rut 1:16-17). Rut s-a hotărât pentru o viață în mijlocul poporului Israel și a recunoscut pe Dumnezeuul lui Israel ca pe Dumnezeuul ei. Această hotărâre a fost cea mai importantă și mai plină de binecuvântări din viața ei. Prin aceasta ea a devenit o străbunică a Domnului Isus.

După legea lui Moise, Rut era o străină care a fost răscumpărată de către Boaz (Rut 4:10). Boaz, ca răscumpărător al ei, a arătat îndurare față de ea, a luat-o sub ocrotirea lui și a primit-o în casa sa. Deoarece răscumpărarea unui teren sau a unei persoane nu se putea face fără existența unui răscumpărător, Boaz care a răscumpărat-o pe Rut devine o icoană a Domnului nostru Isus Hristos, Răscumpărătorul nostru.

Ideea principală: Hotărârea cea dreaptă

Versetul de memorat: *Dar eu strig către Dumnezeu, și Domnul mă va scăpa (Psalmul 55:16)*

Pentru învățător:

Într-o clasă cu copii mai mari, cu ajutorul versetului de memorat se poate vorbi despre diferitele Nume ale lui Dumnezeu. Se poate citi în acest scop prefața la a doua ediție a traducerii Bibliei, de Darby.

Dumnezeu = Elohim, adică Cel puternic, Cel nemărginit. Elohim (pluralul de la Eloah = Dumnezeu), Creatorul, Cel care ține universul, Dumnezeirea în sens absolut: Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

Numele „*Domnul*“ - *Iehova* - este numele lui Dumnezeu - în evreiește *Iahwe*. El înseamnă: Cel ce este veșnic, Cel care nu se schimbă.

Sugestii pentru explicarea cuvintelor:

„**Dar eu**“ - aici noi facem o alegere; tu trebuie să faci o alegere pentru tine, eu trebuie să fac o alegere pentru mine. „**Dar eu**“, în acest caz, înseamnă că nu contează ce face altcineva, aceasta este alegerea *mea*.

„**Eu**“ - Eu m-am hotărât și vreau să fac acest lucru. Nimeni nu poate hotărî în locul meu.

„**Strig către Dumnezeu**“ – Pentru orice aș avea nevoie, eu strig la Dumnezeu, Cel Atotputernic, care poate să facă totul.

„**Domnul mă va scăpa**“ - Domnul este un alt nume pentru Dumnezeu. (Domnul înseamnă „Cel ce este“). El a fost și va fi întotdeauna. Domnul este creatorul tuturor lucrurilor, însă nimeni nu L-a creat pe Dumnezeu. El a fost dintotdeauna. „Și Domnul mă va scăpa.“

Dacă nu L-ai primit niciodată pe Domnul Isus Hristos ca Mântuitorul tău, atunci înainte de toate trebuie să-L chemi pe Dumnezeu și să Îl rogi să-ți ierte păcatele. Prin aceasta Îl primești pe Domnul Isus și atunci ești copilul Său. Ca și copil al lui Dumnezeu poți să te rogi lui Dumnezeu în orice împrejurări ale vieții și să aștepti ajutorul Său. El nu îți dă întotdeauna ceea ce ai dori, însă trebuie să știi că toate lucrurile pe care El le trimite, lucrează spre binele tău (Rom. 8:28).

Dacă tu stai în fața unei hotărâri importante, atunci roagă-L pe Dumnezeu ca să-ți arate ce trebuie să faci. Dacă ești tentat să faci ceva rău, roagă-L să te ajute să nu faci răul acela. Orice ai avea nevoie, cheamă-L pe Dumnezeu. El este Cel care poate să-te ajute.

Introducere

Există la voi acasă o regulă casnică? Există regula ca să îndepliniți obligațiile casnice înainte de a merge la joacă? Să presupunem că această regulă există în casa voastră. Atunci când vine cineva care vrea să vă ia la joacă, înainte de a fi îndeplinit obligațiile casnice, ce faceți voi? Trebuie să vă hotărâți! Sunteți ascultători sau neascultători? Dacă sunteți neascultători, atunci uneori sunteți pedepsiți, nu-i așa?

Dumnezeu ne-a dat porunci. Dacă nu ascultăm de poruncile Sale, atunci suntem neascultători și păcătuim. Dumnezeu spune că păcătosul trebuie să fie pedepsit. Uneori neascultarea noastră de acasă nu este pedepsită. Însă la Dumnezeu lucrul acesta este cu neputință.

Unele hotărâri sunt ușor de luat. Dar uneori ne este dificil să știm ce să alegem.

LECȚIA

Cartea Rut din Biblie ne relatează despre diferiți oameni care trebuiau să ia hotărâri. În timp ce veți asculta povestirea lor, fiți atenți dacă hotărârile pe care le-au luat au fost corecte sau greșite. Israelii se rugau Dumnezeului celui viu și adevărat. Ei erau poporul Său ales și El le-a dat o țară proprie în

stăpânire. În jurul lor trăiau popoare păgâne. Păgânii sunt acei oameni care nu-L cunosc pe Dumnezeu cel viu și adevărat. Popoarele păgâne se închinau la idoli, pe care și i-au făcut singuri din lemn sau din piatră. Astfel de idoli (dumnezei) nu pot nici să audă, nici să vorbească. Ei sunt morți și nu sunt în stare să facă nimic. Dumnezeu a poruncit poporului Său să nu se închine nici unui idol și să nu aibă nici o legătură cu acei oameni care se închină la idoli. Israelii știau cum trebuie să se închine lui Dumnezeu. El le-a făcut cunoscut lucrul acesta. Dumnezeu este curat și sfânt și nici un păcat nu poate să ajungă acolo unde este El. Păcatul ne desparte de Dumnezeu. Cuvântul Său spune: „Toți au păcătuit“ (Rom. 3: 23). Eu am păcătuit. Tu ai păcătuit. Israelii au păcătuit. Înainte ca cineva să I se poată închina într-adevăr lui Dumnezeu, trebuie să fie curățit de păcat.

Păcatul trebuie pedepsit. Pedepsa păcatului este moartea (Rom. 6:23), a nu reuși să ajungi acolo unde este Dumnezeu, a fii despărțit de El. Însă Dumnezeu ne iubește și El nu vrea această despărțire. De aceea, El a dat poporului Său făgăduința că va trimite pe cineva pentru izbăvirea de păcate. Noi știm că acest Izbăvitor este prea iubitul Fiu al lui Dumnezeu, Domnul Isus Hristos. Dumnezeu L-a trimis ca să moară în locul nostru, pentru păcatele noastre. Domnul Isus a luat pedeapsa asupra Lui, ca noi să nu mai fim despărțiți de Dumnezeu. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică“. (Ioan 3:16)

De mult, înainte ca Domnul Isus să vină pe acest pământ, Dumnezeu a arătat poporului Său, prin moartea unui miel, că ei aveau nevoie de un înlocuitor care să moară pentru păcatele lor.

Dumnezeu a poruncit fiecărei familii israelite să aleagă un miel fără cusur și să-l aducă la locul destinat pentru aceasta. Acolo mielul era înjunghiat și preoții israeliți stropeau sângele mielului pe altar, ca o jertfă pentru păcatele acelor oameni. Era ca și cum fiecare ar fi spus: „Eu știu că sunt un păcătos și am făcut mult rău. Știu de asemenea că păcatul mă desparte de Dumnezeu și că păcatul trebuie pedepsit. Astfel acest miel moare în locul meu.“

Sângele mielului era vărsat și altarul era stropit cu sângele lui. Lucrul acesta se întâmpla pentru

cel care aducea jertfa. Păcatul său era astfel iertat, și nu-l mai despărțea de Dumnezeu. Acum putea cu adevărat să se închine lui Dumnezeu.

Din nefericire israeliții erau adeseori neascultători. Ei nu aduceau întotdeauna jertfele lor, nici nu păzeau celelalte porunci pe care Dumnezeu li le-a dat, ca ei să trăiască într-un mod corect și să fie fericiți. Biblia ne spune că odată „... fiecare făcea ce-i plăcea“ (Judecători 21:25b). Oamenii făceau ce li se părea lor că este bine. Ei nu păzeau poruncile lui Dumnezeu și uneori ajungeau la mare strâmtorare, înainte ca să-și aducă aminte să-L cheme pe Dumnezeu în ajutor.

Elimelec și Naomi erau doi dintre oamenii deosebiți ai lui Dumnezeu, israeliții. Ei trăiau cu cei doi fii ai lor, Mahlon și Chilion, în cetatea Betleemului. Biblia nu ne spune dacă Elimelec și Naomi au ascultat întotdeauna de poruncile lui Dumnezeu, dar ne vorbește despre o vreme în care ei trebuiau să ia o hotărâre foarte importantă.

Țara pe care Dumnezeu o dăduse poporului Său era foarte roditoare și ei întotdeauna au avut tot ce le-a trebuit. Dar într-un an nu a plouat. Pe câmpie nu a crescut grâul pentru ca acesta să fie recoltat. Oamenii aveau puțină mâncare sau nu aveau deloc. Era o foamete mare.

Ce trebuia să facă Elimelec? Unde putea să găsească hrană pentru el și familia sa? În țara moabiților? Acolo se găsea din belșug de mâncare.

Moabiții se închinau la dumnezei păgâni. Ei erau dușmani ai lui Israel. Dumnezeu poruncise israeliților să nu aibă nimic de a face cu popoarele păgâne.

Cu toate acestea, Elimelec și familia sa au plecat în țara moabiților. În Biblie stă scris: „Să locuiască pentru o vreme în țara Moabului“. Oare Elimelec și-a mai adus vreodată familia sa înapoi la Betleem? Nu, el a rămas în țara moabiților. Acolo a și murit.

Cei doi fii ai lor au crescut acolo și s-au căsătorit cu femeile moabite. Nevasta lui Mahlon se numea Rut, iar nevasta lui Chilion se numea Orpa. Nici fiii nu s-au mai întors înapoi în țara lui Israel, țară pe care o dăduse Dumnezeu poporului Său. Amândoi, Mahlon și Chilion, au murit de asemenea în țara moabiților.

Naomi a rămas singură cu cele două nurori ale sale. Nu mai avea nici bărbat, nici fii care să îngrijească de ea. Ce trebuia deci să facă? Să se întoarcă în țara ei?

Naomi trebuie să fii reflectat mult asupra acestui lucru, înainte ca să ia hotărârea. Cu 10 ani înainte ea părăsise Betleemul. Cum va fi oare acum acolo? Desigur s-o fi gândit la drumul lung și obositor pe care-l avea de făcut.

Cu toate acestea Naomi s-a hotărât să se întoarcă în țara pe care Domnul Dumnezeu o dăduse israeliților.

Când a părăsit țara Moabului, au însoțit-o Rut și Orpa, cele două nurori ale sale. După ce au mers un timp împreună, Naomi s-a adresat lor și le-a spus: „Duceți-vă și întoarceți-vă fiecare la casa mamei ei!“ (Rut 1:8).

Ea a sărutat pe Rut și pe Orpa și le-a mulțumit pentru tot binele pe care l-au făcut pentru fii ei și pentru ea. Apoi toate au început să plângă. Despărțirea era dureroasă. Ele au spus: „Noi vom merge cu tine“. Dar Naomi a răspuns: „Eu nu mai am alți fii, cu care ați putea să vă căsătoriți, fiicele mele. În Betleem nu este nimeni care să se îngrijească de voi. Întoarceți-vă, fiicele mele! Pentru ce să veniți cu mine? Eu nu pot să fac nimic pentru voi... pentru că mâna Domnului s-a întins împotriva mea“ (Rut 1:9-13).

Ce spunea Naomi? Era Domnul împotriva ei? Îl învinuia ea oare pe Dumnezeu de toate necazurile pe care le-a avut? N-a decis ea și Elimelec să meargă în țara Moabului și să *stea* acolo - chiar dacă Domnul spusese oamenilor Lui să nu aibă nimic de-a face cu păgânii?

Dumnezeu ne iubește, băieți și fete, și atunci când El ne spune să facem ceva sau să nu facem ceva, este datorită faptului că El știe ce este mai bine pentru noi. Dar Naomi era așa de nefericită, încât a uitat cât de mult o iubește Dumnezeu. Ea credea că Dumnezeu este împotriva ei.

Naomi simțea că nu poate să facă nimic pentru nurorile ei, așa că le-a spus să meargă acasă.

Acum Rut și Orpa trebuiau să se hotărască. Să se întoarcă sau să meargă cu Naomi? Atunci Orpa a sărutat pe soacra ei, s-a întors și a plecat pe drumul pe care a venit. Ea s-a dus înapoi la poporul ei și la idoli la care se închina.

Rut însă a rămas cu Naomi. Naomi a încercat încă odată să o convingă pe Rut: „Iată, cumnata ta s-a întors la poporul ei și la dumnezeii ei; întoarce-te și tu după cumnata ta“ (Rut 1:15). Dar Rut a răspuns: „Nu sta de mine să te las, și să mă întorc de la tine! Încotro vei merge tu voi merge și eu, unde vei locui tu, voi locui și eu; poporul tău va fi poporul meu, și Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu“. (Rut 1:16, 17)

Rut știa despre Dumnezeul cel viu și adevărat și ea a ales. Acest Dumnezeu viu trebuia să fie Dumnezeul ei. Ea dorea ca pe viitor să aparțină poporului Său.

Băieți și fete, fiecare dintre voi trebuie să ia o hotărâre - pentru sau împotriva lui Dumnezeu. Important este să iei decizia corectă. Dorești și tu ca și Rut să te hotărăști pentru Dumnezeul cel viu? Sau dorești să faci și tu ceea ce a făcut Orpa?

Dacă dorești să te hotărăști pentru Dumnezeu, atunci trebuie să-L primești pe Domnul Isus. Eu sunt foarte bucuros să stau de vorbă cu tine după încheierea orei, pentru a-ți ajuta la aceasta. (Studiază cartea: „Cum să conduci un copil la Hristos“, de Sam Doherty).

Domnul Isus este singurul prin care noi putem să venim la El, la Dumnezeu, căci El a spus: „Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine“ (Ioan 14:6). Domnul Isus și-a vărsat sângele Său pentru păcatele noastre. El a devenit înlocuitorul nostru, ca să nu fim despărțiți veșnic de Dumnezeu.

Cine L-a primit pe Domnul Isus, aparține familiei lui Dumnezeu. Ca și copiii ai lui Dumnezeu, și noi trebuie să luăm zilnic hotărâri. Te-ai hotărât ca să citești cu credincioșie Cuvântul lui Dumnezeu și să te rogi? Dorești tu să fii ascultător lui Dumnezeu în toate lucrurile? Ce fel de hotărâre iei tu la alegerea prietenilor tăi? Sunt ei copiii ai lui Dumnezeu, care iubesc pe Domnul Isus sau sunt din aceia care nu vor să știe nimic despre El și care merg pe drumuri proprii? Când iei hotărâri gândește-te la Rut și Orpa.

Sfârșitul:

Ce se va întâmpla mai departe cu Rut și Naomi? Despre Orpa nu mai aflăm nimic. Nu știm ce s-a mai întâmplat cu ea. Biblia nu o mai amintește.

Ce vor mai fi întâlnit Rut și Naomi în călătoria lor spre Betleem? Oare s-or fi bucurat oamenii din Betleem revăzând-o pe Naomi după atâta vreme?

Și cum vor fi primit-o ei pe Rut? Dumnezeu spusese că Moabiții nu aveau voie să ia parte la slujbele religioase ale israeliților. S-a găsit vreo cale pentru Rut, ca ea să se poată închina lui Dumnezeu?

Întrebări recapitulative

1. Care era numele bărbatului și femeii din povestirea noastră? (Elimelec și Naomi).
2. La cine se închinau Israelii? (Dumnezeului cel viu și adevărat).
3. Unde au trăit mai întâi Elimelec și Naomi? (În cetatea Betleem).
4. Cărei țări aparținea Betleemul? (Israelului).
5. Cum se numea poporul care locuia în țara lui Israel? (Poporul lui Dumnezeu).
6. Cum erau numite popoarele înconjurătoare? (Neamuri / Păgâni)
7. Cum putea poporul lui Dumnezeu să capete iertare pentru păcatele lor? (Ei trebuiau să jertfească un miel, care murea în locul lor).
8. Pentru ce este important să avem iertarea păcatelor? (Pentru că păcatul ne desparte de Dumnezeu).
9. Cine este Înlocuitorul nostru? (Domnul Isus).
10. Ce hotărâre a luat Elimelec și Naomi când a izbucnit foametea în Israel? (Au plecat în țara Moabiților).
11. Ce a spus Dumnezeu poporului Israel cu privire la Moabiți? (Să nu aibă nici o legătură cu ei, deoarece moabiții se închinau la idoli).
12. Ce s-a întâmplat cu Elimelec și familia sa în țara moabiților? (Au rămas acolo. Elimelec a murit. Cei doi fii ai lor s-au căsătorit cu femei moabite, Rut și Orpa. După un timp au murit și cei doi fii).
13. Ce a făcut Naomi după ce au murit cei doi fii ai ei? (S-a întors înapoi la Betleem. Foametea trecuse acolo).
14. Ce hotărâri au luat Rut și Orpa? (Orpa s-a întors în țara Moabului. Rut a plecat cu Naomi).

15. Cui dorea Rut să se închine, după ce a mers cu Naomi? (Ea dorea să se închine Dumnezeului celui viu).

LECTIA II RUT STRĂINA

Pasaj scriptural: *Rut 1:19-2:20*

Informații pentru învățător:

Cele două femei singure (Naomi și Rut) au ajuns la Betleem la începutul seceratului orzului. Acesta are loc în Palestina în luna Nisan (martie - aprilie) și este foarte aproape de Paște și de sărbătoarea pârgă a secerișului. (Leviticul 23:9-14). Și astăzi încă familiile întregi de arabi-felahi, părăsesc casele lor în timpul secerișului și merg pe câmp unde lucrează din răspuțeri. Spicele sunt secerate cu secera sau rupte cu mâna. Spicele sunt legate în snopi și apoi duse pe arie. Căpetenia familiei nu se întoarce seara acasă pentru a dormi până când nu este totul treierat și uneori întreaga familie doarme pe arie pentru ca să nu se fure grâul.

Aria era un loc public, care era nivelat, ud și tasat cu tăvălugul. Era ales în așa fel încât vântul sufla pe el din toate părțile. Apoi animalele treceau și călcau spicele răspândite pe jos. În felul acesta erau separate grăunțele de pleavă. Apoi începea cernutul sau vânturatul. Atunci când vântul era favorabil, lucrul acesta se făcea și noaptea. Cerealele erau aruncate cu un fel de lopată împotriva vântului care îndepărta pleava.

Următorul text este extras din cartea: „Biblia în lumea lor“ de Michael Avi-Jonah și Emil Kraeling, Editura: Frederich Bahn, Constantă, Elveția.

„Apoi a zis celui ce avea drept de răscumpărare: „Naomi, întorcându-se din țara Moabului, a vândut bucata de pământ care era a fratelui nostru Elimelec“ (Rut 4:3). În momentul acesta Naomi stătea cu Rut fără nici un fel de mijloace de existență. Legea lui Moise însă s-a îngrijit de astfel de cazuri. Stăpânul locului nu avea voie să adune spicele rămase de pe urma secerătorilor; trebuia să lase neseceat un colț din câmpul său și să nu se întorcă să ia snopii uitați; (Leviticul 19:9; 23:22) ei trebuiau lăsați pentru săraci, străini și pentru cei ce nu erau dintre locuitorii lui Israel.

O femeie singură și fără apărare trebuia să accepte să fie insultată și supărată de slugi; și seceratul era cu totul altceva decât o plăcere... .

Adunarea spicelor după secerători, în toate țările din vechiul orient, era o muncă pe care o făceau femeile.

În decursul unei zile, Rut a cules o efă (cca. 36 kg orz), ceea ce îi ajungea pentru existența ei și a Naomei. Seara ea a bătut ce culesese. A aranjat spicele în legături mici în așa fel încât spicele să fie toate într-o singură direcție, apoi a bătut aceste mici legături atât de mult cu un băț până când boabele s-au desprins de pe pai“.

Ideea principală: *Din fire noi suntem „străini de Dumnezeu“.*

A iubi, a ajuta și a da să fie bucuria ta (pentru cei mântuiți)

Versetul de memorat: „Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.“ (Efeseni 2:8-9)

Explicarea cuvintelor importante:

„Har“ înseamnă: **a primi ceva ce nu ai meritat și de care nu ești vrednic.** În ochii lui Dumnezeu, toți oamenii sunt păcătoși. Biblia spune: „Nu este nici unul care să facă binele, nici unul măcar.“ (Romani 3:12). Lucrurile rele pe care le faci, de exemplu: să minți, să copiezi, să gândești lucruri rele, acestea sunt păcate. Păcat este: să nu păzești poruncile lui Dumnezeu (1 Ioan 3:23). Din Cuvântul lui Dumnezeu știm că păcatul trebuie pedepsit. Pedepsa pentru aceasta este moartea. (Romani 6:23). Moartea înseamnă a fi despărțit de Dumnezeu, a nu avea voie să fii vreodată acolo unde este Dumnezeu. Dumnezeu este curat și sfânt, El nu poate tolera nici un păcat în prezența Sa.

Cu toate că noi suntem oameni păcătoși, Dumnezeu ne iubește. De aceea El a făcut ceva ce noi nu am meritat, de care noi nu eram vrednici. El a trimis pe singurul și preaiubitul Său Fiu, pe Domnul Isus Hristos, pe acest pământ, să moară pentru noi. Când Domnul Isus a fost atârnat pe cruce, atunci El a purtat pedeapsa pentru păcatele noastre. De aceea noi nu trebuie să fim despărțiți pentru veșnicie de El. Aceasta înseamnă „har“.

„Mântuit“ înseamnă: **a fi izbăvit**. Dacă tu îl primești pe Domnul Isus ca pe Mântuitorul tău personal și dacă Îl rogi să-ți ierte păcatele, atunci ești mântuit, nu mai trebuie să fii despărțit de Dumnezeu.

„A crede“ înseamnă **a te încrede**.

„Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.“ Aceste cuvinte arată deslușit că noi nu ne putem mântui singuri. Faptele bune nu ne eliberează (mântuiește) de păcat, ci numai Domnul Isus. El este darul lui Dumnezeu pentru noi. De aceea nimeni nu se poate lăuda cu faptele sale bune.

LECȚIA

Era timpul secerișului, când Naomi și Rut s-au apropiat de cetatea Betleemului. Oare ce a fost în sufletul Naomei, când după atâta timp ea a revăzut cetatea sa natală?

Uimiți oamenii din Betleem au cercetat pe cele două străine. Cine puteau să fie și pentru ce au venit? Deodată cineva a strigat: „Nu este oare aceasta Naomi, care a locuit mai înainte aici?“ Da, ea era - acum săracă și având nevoie de ajutor. Oamenii abia puteau crede că era aceeași Naomi care îi părăsise cu zece ani înainte. Numele Naomi înseamnă: „Plăcută“. Însă ea nu arăta așa. Pe fața ei se citea mâhnire și îngrijorare.

„Nu-mi mai ziceți Naomi, ci „Mara“ a spus ea (Mara înseamnă cea amară sau întristată)“. Naomi se gândea că acest nume i se potrivea acum mai bine, și a povestit oamenilor ce se întâmplase cu ea. „La plecare eram în belșug - și acum Domnul mă aduce înapoi cu mâinile goale“ a spus ea. (Rut 1:21)

În cuvintele ei era oare vreun reproș? A fost oare Dumnezeu nedrept? Nu! Elimelec și Naomi au părăsit patria lor de bună voie. Ei au plecat în țara moabiților. Prin aceasta au călcat porunca lui Dumnezeu care spunea să nu aibă nici un fel de legătură cu popoarele păgâne (neamurile). Te-ai dus și tu deja într-un loc unde ai știut că nu trebuie să mergi?

Cu toate că Elimelec și Naomi au nesocotit porunca lui Dumnezeu, Dumnezeu în dragostea Lui a condus-o pe Naomi din nou înapoi la Betleem și El a avut grijă ca ea să nu fie singură. Ea o avea pe Rut cu sine.

Dar oare Rut se va simți bine în acest loc străin? Ție ți-ar plăcea într-un loc, unde totul îți este străin? Rut a iubit-o foarte mult pe Naomi, deoarece ea și-a lăsat familia și prietenii, pentru a merge la Betleem. Și această iubire au putut să o vadă în curând oamenii din Betleem.

Era timpul secerișului. Orzul stătea în spice aurite și aștepta pe secerători. Pe atunci exista obiceiul ca oamenii săraci să aibă voie să meargă pe câmp să strângă spice după ce acestea erau tăiate și legate în snopi. Rut știa lucrul acesta. De aceea ea a spus lui Naomi: „Lasă-mă, te rog, să mă duc să strâng spice“ (Rut 2:2). Și Naomi i-a permis bucuroasă să facă lucrul acesta.

Și așa, Rut a pornit la drum. Peste tot a văzut oameni și femei harnice pe câmp. Ei secerau orzul și-l legau în snopi. Pe ce câmp să meargă Rut? Ea era străină și nu o israelită. Oare o vor lăsa să strângă spice după secerători? Rut nu cunoștea pe stăpânii câmpurilor. Însă Dumnezeu a călăuzit-o. Fără ca ea să observe, El a ajutat-o să găsească câmpul care trebuia. Șovăind, a intrat în ogor. După ce a primit permisiunea de a aduna spice, a mers după secerători. Ea strângea spicele cu grijă. Secerătorii o priveau curioși pe străină. Deodată a apărut Boaz, stăpânul ogorului: „Domnul să fie cu voi!“ a salutat el pe lucrătorii săi. Ei au răspuns: „Domnul să te binecuvânteze!“ Acest salut frumos lasă să se vadă că Boaz îl iubea pe Domnul Dumnezeu.

Boaz s-a uitat peste ogor. Atunci el a descoperit străina printre lucrătorii săi: „A cui este tânăra aceasta?“ a întrebat el pe slujitorul însărcinat cu privegherea secerătorilor. Slujitorul a răspuns: „Este o tânără moabită, care s-a întors cu Naomi“. Ea a întrebat dacă are voie să strângă spice. Toată dimineața a lucrat cu hărnicie și nu s-a odihnit decât puțin“.

Acest lucru i-a plăcut lui Boaz. El a mers spre Rut și i-a spus în mod prietenos: „Să nu te duci să culegi spice în alt ogor, rămâi cu slujnicele mele; și unde vor lucra secerătoarele, du-te după ele. Am poruncit slugilor mele să nu se atingă de tine. Și când îți va fi sete, să te duci la vase, și să bei din ce vor scoate slugile“.

Rut abia putea să creadă că acest om bogat vorbește atât de prietenos cu ea. Cu umilință ea s-a aruncat la pământ și a zis: „Cum am căpătat eutrecere înaintea ta, ca să te îngrijești de

mine?“ (Rut 2:10). Boaz i-a răspuns: „Mi s-a spus tot ce ai făcut pentru soacra-ta, de la moartea bărbatului tău, și cum ai părăsit pe tatăl tău și pe mama ta și țara în care te-ai născut, ca să mergi la un popor pe care nu-l cunoșteai mai înainte“ (Rut 2:11).

Și ea a zis: „O! să capăt trecere înaintea ta, domnul meu! Căci tu m-ai mângâiat, și vorbele tale au mers la inima slujnicei tale. Și totuși eu nu sunt nici măcar ca una din slujnicele tale. “

Rut s-a așteptat ca Boaz să se poarte prietenos cu oamenii săi, însă ea a fost surprinsă că această amabilitate a fost valabilă și pentru ea, o străină. Ești și tu prietenos față de copiii care au venit de curând în vecinătatea ta sau care au venit în clasa ta? Cum se numește atitudinea prietenească pe care noi nu am meritat-o? HAR! Rut știa că ea, ca străină, n-a meritat amabilitatea lui Boaz; acest lucru a fost un har pentru ea.

La vremea prânzului, Rut a fost invitată de Boaz ca să mănânce cu el și cu slujitorii lui. Ea nu a meritat mâncarea, ci a primit-o ca un dar. Boaz i-a oferit grăunțe prăjite. Rut le-a primit cu mulțumire. A mâncat din aceste grăunțe și s-a săturat, iar ce a rămas, a strâns ca să le ducă seara cu ea la Naomi.

Și așa, nestingherită, a putut să culeagă spice toată ziua. Seara, a bătut orzul pe care îl culesese (vezi introducerea pentru învățător) și a luat grăunțele acasă. Plină de bucurie a arătat soacrei sale ce strânsese. Uimită, Naomi a văzut grămada de grăunțe și a întrebat-o: „Unde ai cules astăzi spice? ...Binecuvântat să fie cel ce s-a îngrijit de tine!“ (Rut 2:19).

„Boaz se cheamă omul“ a răspuns Rut. „La el am lucrat astăzi“. Când a auzit Naomi că Boaz a fost acela care s-a purtat atât de binevoitor cu Rut, s-a bucurat foarte mult. Ea a spus: „Să fie binecuvântat de Domnul, care este plin de îndurare pentru cei vii, cum a fost și pentru cei ce au murit“ (Rut 2:20 a).

Boaz și-a arătat bunăvoința și bunătatea sa față de Rut. Acest lucru mă face să îmi amintesc de bunătatea și dragostea lui Dumnezeu, de harul Său. Dar harul lui Dumnezeu este însă mai mare. Prin harul Său noi putem să fim mântuiți și să devenim fericiți. Vă mai aduceți aminte de versetul de memorat? „Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni“ (Efeseni 2:8,9).

Este o mare minune că noi putem să fim mântuiți, căci noi toți suntem păcătoși și străini. Rut era o străină în Israel. Noi suntem străini pentru Dumnezeu din fire, despărțiți de El prin păcat. Noi nu aparținem de familia Sa și noi nu am meritat harul Său. Însă El vrea să ni-L dăruiască. Noi trebuie numai să-l primim. Așa după cum Rut a luat cu mulțumire mâncarea lui Boaz, tot așa și noi putem să primim cu mulțumire harul și bunăvoința lui Dumnezeu pentru noi.

Cum și-a arătat Dumnezeu harul și bunăvoința Sa? Răspunsul îl găsim în Ioan 3:16: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică.“

Darul lui Dumnezeu pentru noi este Domnul Isus, care a murit pe cruce pentru păcatele noastre și a înviat. Dacă credem acest lucru și Îl primim pe Domnul Isus, atunci nu mai suntem „străini“. Noi nu mai trăim despărțiți de Dumnezeu. Am meritat noi împăcarea cu Dumnezeu? Nu! Este darul lui Dumnezeu pentru noi. Nu ai vrea să primești acest dar acum, ca să nu fii despărțit pentru totdeauna de Dumnezeu?

Încheiere

De ce credeți că Naomi s-a bucurat atât de mult că Boaz a fost amabil cu Rut? Ea știa ce putea să însemne acest om pentru ea și pentru Rut. Și voi veți putea afla acest lucru data viitoare.

Observație pentru învățător: După oră, dați posibilitatea copiilor de a discuta cu tine. Prin întrebări, află motivele pentru care au rămas la urmă. Ele pot fi foarte diferite. Adeseori și copiii care au primit mai înainte pe Mântuitorul au nevoie de ajutor în continuare în viața lor de credință. Poate că ei nu mai sunt siguri de mântuire, deoarece nu au rezolvat încă problema păcatului. Cere de la Dumnezeu răspunsurile potrivite și roagă-te pentru sprijinul Duhului Sfânt în timpul discuției privitoare la nevoia sufletească.

Întrebări recapitulative:

1. Cine a spus: „Întoarceți-vă fiicele mele și duceți-vă!“ (Naomi)
2. Cine poate să ne povestească amănunte despre Naomi? (Răspunsul trebuie să arate

cine a fost Naomi, pentru ce a locuit în țara Moabului și pentru ce s-a întors din nou la Betleem).

3. Cine a spus: „Nu sta de mine să te las ... încotro vei merge tu, voi merge și eu, unde vei locui tu, voi locui și eu, poporul tău va fi poporul meu și Dumnezeuul tău va fi Dumnezeuul meu? (Rut)
4. Pentru ce a fost hotărârea lui Rut atât de importantă? (Pentru că Rut s-a decis pentru Dumnezeuul cel viu, Dumnezeuul lui Israel. Hotărârea pentru Dumnezeuul cel viu și adevărat este cea mai importantă hotărâre pe care o poate lua un om).
5. Cine a spus: „Nu-mi mai ziceți Naomi (Plăcută), ziceți-mi Mara (Amărăciune)“? (Naomi)
6. Pentru ce și-a dat Naomi acest nume? (Cu mulți ani înainte ea și-a părăsit patria împreună cu bărbatul ei și cei doi fii ai lor. Bărbatul și fii ei au murit între timp. Din această cauză și-a zis Naomi, Mara - amărăciune).
7. Cine a spus: „Lasă-mă te rog să mă duc să strâng spice? (Rut).
8. Cine a spus: „Să nu te duci să culegi spice în alt ogor?“ (Boaz).
9. Ce știm noi despre Boaz? (El era un om bogat și amabil care iubea pe Dumnezeu. Lui îi aparținea ogorul de pe care Rut culegea spice).
10. Cine a spus: „Mi s-a spus tot ce ai făcut pentru soacra ta, de la moartea bărbatului tău și cum ai părăsit pe tatăl tău și pe mama ta, ca să mergi la un popor pe care nu îl cunoșteai mai înainte?“ (Boaz).
11. Cine a spus: „Omul la care am muncit azi se numește Boaz?“ (Rut).
12. Cine a spus: „Să fie binecuvântat Domnul, care este plin de îndurare pentru cei vii, cum a fost și pentru cei ce au murit?“ (Naomi).

LECȚIA III

RUT AUDE DESPRE BOAZ, „RĂSCUMPĂRĂTORUL“ EI

Pasaj scriptural:

Rut 2:21 - 3:7

Informații pentru învățător:

În versetul din Rut 3:1: „Fiica mea, aș vrea să-ți dau un loc de odihnă, ca să fii fericită“ este fără îndoială vorba despre căsătorie. Boaz avea obligația de a se căsători cu văduva rudei sale, cu condiția ca el să fie ruda cea mai apropiată. Firește văduva trebuia să facă cunoscută această dorință de întreținere, bineînțeles, în cazul când ea era interesată de acest lucru. Dacă cel care a murit nu avea nici un frate, obiceiul cerea ca următoarea rudă să ia obligația de a se căsători cu văduva (explicațiile sunt date în Biblia jubiliară din Stuttgart privitor la Rut 3:1). Legea privind căsătoria între cumnat și cumnată se găsește în Deuteronom 24:5-10.

Evident, Naomi s-a bucurat că lui Boaz i-a plăcut de Rut. Dacă Rut ar fi fost necăsătorită, atunci Boaz ar fi putut să o ceară de soție, ca văduvă însă depindea de ea, ca să ia inițiativa pentru a face pe rudă - pe răscumpărător - să înțeleagă intențiile ei. Propunerea lui Naomi corespundea cu legea.

Aria era un loc public. Naomi a îndrumat-o pe Rut să se culce la picioarele lui Boaz. Ea trebuia să tragă pe ea mantaua cea lungă pentru ca el să știe că ea caută la el refugiu și ocrotire.

Rut s-ar fi putut duce la bătrânii cetății și ar fi putut cere ca Boaz să ia locul lui Mahlon, bărbatul ei care murise, în calitate de rudă apropiată. Însă Naomi a propus o altă cale mai discretă lui Boaz. I s-a propus în toată liniștea pe arie, să ia misiunea de răscumpărător, când Rut l-a numit rudă de aproape și succesor. Atunci Boaz a știut ce înseamnă aceasta și El a lăudat acest procedeu înțelept și discret al ei.

Bunul simț al lui Boaz l-a făcut să înțeleagă în mod lămurit ce avea de făcut privitor la Rut. El știa însă, că mai exista o rudă mai apropiată decât el, și al cărui drept era înaintea lui. De aceea a rugat-o pe Rut să aștepte până a două zi și i-a făgăduit că va începe imediat tratativele necesare.

Ideea principală:

Isus - Răscumpărătorul nostru - El te poate răscumpăra (*pentru cei nemântuiți*).

Datoria noastră - să spunem mai departe solia răscumpărării (*pentru cei mântuiți*).

Verset de memorat: „În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său“ (Efeseni 1:7).

Sugestii pentru explicarea cuvintelor:

„Răscumpărare“ înseamnă a cumpăra ceva înapoi.

Se povestește despre un tânăr, care și-a pierdut odată barca cu pânze meșterită de el însuși, că era foarte supărat pentru pierderea acesteia. După un timp, spre marea sa mirare, a descoperit barca cu pânze la un negustor de lucruri vechi. Tânărul a vrut să o aibă înapoi! Însă singura posibilitate pentru aceasta era să și-o cumpere. Lucrul acesta l-a făcut cu banii săi de buzunar. Tânărul și-a obținut din nou barca și fericit a zis: „Acum barca îmi aparține de două ori. Odată eu am făcut-o și odată am cumpărat-o.“

Dumnezeu a creat lumea și pe oameni. Ei aparțineau Lui. El a dat primilor oameni, Adam și Eva, porunci de care trebuiau să asculte. Ei puteau să mănânce din rodul pomilor din grădină. Numai dintr-un singur pom nu aveau voie să mănânce. Dumnezeu a spus că dacă vor mânca vor muri. Însă cei doi oameni au fost neascultători și nu au urmat porunca lui Dumnezeu. Acest lucru a fost păcat și păcatul desparte de Dumnezeu. Și începând de atunci, toți oamenii au fost despărțiți de Dumnezeu, din cauza păcatului.

Cu toate acestea, Dumnezeu iubește oamenii. El a dorit să restabilească legătura cu ei și a făgăduit că într-o zi va trimite un Răscumpărător. Acesta nu putea să fie altul decât Unul care nu avea păcat.

De aceea a trebuit Dumnezeu să trimită pe acest pământ pe singurul și preaiubitul Său Fiu, pe Domnul Isus. Ca om, El trebuia să moară în locul nostru și să plătească pentru datoria păcatelor noastre. În felul acesta El a putut să ne răscumpere pentru Dumnezeu. Domnul Isus a fost ascultător Tatălui Său. Când a murit pentru noi, El a plătit cu prețiosul

Său sânge datoră noastră și a devenit Răscumpărătorul nostru. „În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său“ (Efeseni 1:7) (se poate face referire la jertfele vechi testamentale – vezi Lecția I)

„Iertare“ înseamnă: a îndepărta pedeapsa.

Când Domnul Isus a murit pe cruce, El a luat pedeapsa pentru păcatele noastre asupra Lui. Noi primim iertarea lui Dumnezeu dacă mărturisim Domnului Isus păcatele noastre și dacă Îl luăm pe El ca Răscumpărător.

Dumnezeu ne iubește și vrea să ne ierte păcatele pe baza harului Său. Ce înseamnă har? A primi ceva ce nu ai meritat și de care nu ești vrednic.

Dacă se folosesc fâșii cu cuvinte pentru tabla de flanelograf, ar fi de dorit ca cuvintele să fie scrise cu litere de tipar pe fâșii de hârtie colorată și fâșiile să fie lipite pe dos cu flanel. Pentru versetul de memorat sunt suficiente cuvintele „răscumpărare“ și „iertare“; cuvintele „har“ și „răscumpărător“ pot fi și ele de ajutor.

LECȚIA

Cât de mult s-a bucurat Naomi, când a aflat că Rut a adunat spice de pe ogoarele lui Boaz. Ea știa cine era Boaz. De aceea a spus lui Rut: „Să fie binecuvântat Domnul, care este plin de îndurare pentru cei vii, cum a fost și pentru cei morți“. (Rut 2:20) Cu alte cuvinte „Domnul nu a încetat să ne binecuvânteze“.

„Rut“ - a spus Naomi mai departe - „omul acesta este rudă cu noi; el este o rudă apropiată a lui Elimelec și unul care are dreptul de răscumpărător. Rămâi cu slugile sale, când mergi pe ogorul lui. Atunci nimeni nu îți va face nici un rău“ (după Rut 2:20-22).

Din ziua aceea, Rut a început să meargă în mod regulat ca să culeagă spice de pe ogoarele lui Boaz. Așa cum a sfătuit-o Naomi, ea nu s-a temut de femeile lui Boaz și nimeni nu i-a făcut nici un rău. Rut era o străină și nu o israelită. Ea nu poseda nici un fel de avere și din această cauză ea era dependentă de alții. De aceea s-a bucurat de mărinimoasa ofertă a lui Boaz, de a avea voie să adune spice de pe ogoarele lui; ei i s-a permis să adune spice și din snopi, deoarece secerătorii primiseră

dispoziția de a le scoate din snopi spice și de a le lăsa pentru Rut (Rut 2:15-16).

Lucrul acesta era mai mult decât bunăvoință; o astfel de bunăvoință se numește har. În acest fel Rut și Naomi au avut posibilitatea ca deocamdată să se asigure cu hrană.

Bunătatea lui Boaz față de Rut ne aduce aminte de dragostea pe care Dumnezeu o arată față de oamenii păcătoși. Noi toți ne-am născut păcătoși în această lume.

Păcatul este răul pe care noi îl facem. Biblia spune: „Nu este nici o deosebire. Căci toți au păcătuit, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu“. (Romani 3:22b-23).

Și chiar dacă ne dăm osteneala să fim buni, aceasta nu ajunge. Păcatele noastre ne despart de Dumnezeu, căci Dumnezeu este sfânt și curat. Dacă El nu ar fi trimis prin „har“ pe Fiul Său, să moară pentru păcatele noastre, atunci noi ar fi trebuit să fim veșnic despărțiți de Dumnezeu (Ioan 8:21).

„Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.“ (Efeseni 2:8-9).

Eu îmi pot închipui că Boaz a avut deseori ocazia de a o observa pe Rut la strânsul spicelor pe ogorul lui; el a văzut cu câtă hărnicie a lucrat ea și cât de recunoscătoare a fost pentru tot ce a primit.

După terminarea seceratului orzului și grâului, Rut a rămas acasă la soacra ei. Secerătorii au dus cerealele la treierat pe arie și au bătut spicele cu îmblăciul. Boabele rezultate astfel erau aruncate contra vântului pentru ca să se separe de pleavă (pleavă = învelișul bobului de cereale); vântul spulbera pleava și boabele cădeau la pământ. Apoi puteau fi adunate cu lopata.

Treieratul pe arie se făcea în general în mod festiv. Adeseori se strângea toată familia. Ei mâncau și dormeau acolo, până când cerealele erau treierate.

Ce se va întâmpla mai departe cu Rut? Naomi s-a gândit mult asupra acestui lucru. Ea se întreba cine se va îngriji de întreținerea lor, la amândouă.

Era un gând pe care nu putea să-l abandoneze. Acest gând l-a împărțit într-o zi lui Rut. „Fiica mea, aș vrea să-ți dau un loc de odihnă,

ca să fii fericită“ a spus ea (Rut 3:1). Ce a vrut să spună Naomi cu cuvintele: „Aș vrea să-ți dau odihnă?“ Rut trebuia ca după obiceiul din Israel să găsească un bărbat care s-o iubească, să aibă grijă de ea și care să-i ofere un cămin.

Totuși Rut a trebuit să facă mai întâi cunoștință cu legile iudaice. Din această cauză Naomi i-a lămurit acest lucru în termenii următori: „Tu știi că bărbatul meu și cei doi fii ai mei au murit. Nimeni nu se interesează de moștenirea care a aparținut bărbatului meu.“

(Dreptul de proprietate a celui care a plecat din țară nu se ștergea privitor la proprietatea pe care o avea în patria sa - a se vedea lecția 25:10 - însă pământul trecuse în mâini străine și din această cauză el trebuia cumpărat din nou de către răscumpărător (Rut 4:3).

Naomi a spus mai departe: „Dacă bărbatul căsătorit moare și nu lasă după el nici un copil, atunci fratele necăsătorit trebuie să se căsătorească cu văduva, pentru ca moștenirea familiei să fie păstrată. Proprietatea nu se vinde străinilor, ci cuiva din familia proprie. Dacă nu este nici un frate, atunci cea mai apropiată rudă are obligația de a se căsători cu văduva. Acesta poate fi un văr sau un unchi.

„Răscumpărătorul“ care vrea să cumpere din nou pământul trebuie să îndeplinească anumite condiții: să fie rudă cu acea familie și să posede bani suficienți pentru a plăti prețul de cumpărare. Dar el trebuie să și vrea să cumpere pământul.

Rut ascultase bine. Ea a știut că lucrul acesta o privea pe ea! Cine era cea mai apropiată rudă? Naomi nu mai avea fii. Trebuia ca Boaz să fie acela despre care spusese Naomi: „El este unul care are dreptul de răscumpărare. Putea oare Boaz să plătească pământul? Era el de acord ca să cumpere pământul lui Elimelec, ca el să rămână al familiei? Și era el oare de acord ca să se căsătorească cu ea?“ Aceste întrebări o frământau pe Rut.

Naomi era plină de speranță; oare nu a arătat Boaz deja multă bunăvoință față de Rut, atunci când i s-a dat voie să adune spice de pe ogoarele sale?

Rut nu a cunoscut mai înainte legea evreiască (iudaică). Ea era o străină și avea nevoie de cineva ca să-i lămurească acest lucru. Ce bine a fost că Naomi i-a povestit despre cel ce avea dreptul de răscumpărare.

Oricine nu a primit pe Domnul Isus ca Mântuitor al său este un străin pentru Dumnezeu. Cum pot oare acești străini să afle că ei au un „Răscumpărător“ care poate să-i izbăvească de păcatele lor? Fiecare copil al lui Dumnezeu ar trebui să le spună vestea răscumpărării.

Domnul Isus este singurul, care ne poate izbăvi, ne poate răscumpăra. El a venit în lumea aceasta ca mic copil, ca tine și ca mine; El ne-a devenit „rudă“, dar El a fost fără păcat (Evrei 2:11-15). Atunci când Domnul Isus a murit pe cruce la Golgota, El și-a dat sângele Său ca plată pentru păcatele noastre. El a devenit „Răscumpărătorul“ - Mântuitorul. Versetul nostru de astăzi spune: „În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui iertarea păcatelor după bogățiile harului Său. „Efeseni 1:7. Învierea Domnului nostru Isus Hristos ne-a arătat lămurit că Dumnezeu a primit jertfa Fiului Său.

După ce Rut a cunoscut legea iudaică, și a știut cine era cel care avea dreptul ca să o răscumpere, Naomi a spus: „Astă seară Boaz va fi pe arie; spală-te, îmbracă-te apoi cu cele mai bune haine ale tale, și pogoară-te la arie. Să nu te faci cunoscută lui până va isprăvi de mâncat și de băut și când se va duce să se culce, înseamnă-ți locul unde se culcă. Apoi apropie-te de el și adu-i aminte că el este rudă cu noi și că are dreptul să ne răscumpere. Și apoi Boaz îți va spune ce trebuie să faci“ (din Rut 3:2-4 traducere după Darbey).

„Voi face tot ce ai spus“ a răspuns Rut. Ea știa că Boaz era „cel care avea drept de răscumpărare“. Însă ea trebuia să-i spună acest lucru și anume că ea era gata să se lase răscumpărată.

Rut a urmat sfatul Naomei. Ea a îmbrăcat hainele cele mai bune și s-a dus la arie. Acolo era mare veselie. Oamenii lucrau cu hărnicie, iar Boaz se găsea printre ei. Când a venit seara, și vântul s-a mai liniștit, lucrul a încetat. Fiecare s-a dus să se odihnească. Rut a fost atentă unde s-a culcat Boaz și când totul s-a liniștit, ea s-a dus încet la el. Ea a văzut că el dormea deja. De aceea s-a așezat cu precauție jos la picioarele lui.

În timp ce aștepta, Rut trebuie să se fi întrebat ce va face Boaz. Ea știa că el a tratat-o cu bunăvoință. Însă va rămânea oare Boaz

binevoitor și când va afla că el va trebui să o răscumpere? Lucrul acesta ea nu-l știa.

Această nesiguranță nu a fost ușoară pentru Rut. Dar ce bine este pentru noi. Noi știm că Domnul Isus a murit pentru noi, ca să ne răscumpere pentru Dumnezeu.

El este gata ca să te elibereze de păcatele tale și să te răscumpere. Însă tu trebuie să-i spui, dacă vrei să fii salvat. Acest lucru poți să-l faci acum în liniște, în timp ce noi ne rugăm. Spune-i: „Doamne Isuse, îți mulțumesc pentru că m-ai răscumpărat și pe mine pentru Dumnezeu. Te rog iartă-mi păcatele. Eu te primesc acum ca Mântuitorul meu“.

Încheiere

Naomi și Rut au crezut că Boaz era singurul care putea să le răscumpere. Era el într-adevăr? Acest lucru îl vom afla în ora următoare.

Observații pentru învățător

Este potrivit ca copiii care au nevoie de ajutor spiritual, să fie invitați să rămână după oră. Pentru a verifica starea spirituală a copiilor se va discuta cu fiecare, punându-le întrebări, ca de exemplu: „Te-a mântuit Domnul și pe tine? Ești încă un străin în fața lui Dumnezeu? L-ai primit pe Domnul Isus mai înainte?“ Cu acest fel de întrebări se recapitulează termenii și gândurile evidențiate în această lecție. Pentru sfătuirea copilului pentru mântuire se recomandă studierea cărții „Cum să conduci un copil la Hristos“, de Sam Doherty, care se poate comanda de la AMEC.

„Căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur ați fost răscumpărați din felul deșert de viațuire, pe care-l moșteniseră-ți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos. “ (1 Petru 1:18-19a)

„Cine are pe Fiul, are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața. V-am scris aceste lucruri ca să știți că voi, care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu aveți viața veșnică.“ (1 Ioan 5:12,13)

Întrebări recapitulative:

1. Cine putea să fie răscumpărător? (Un frate, unchi sau văr din propria familie).
2. Ce înseamnă răscumpărare? (A cumpăra din nou).

3. Ce trebuia cumpărat din nou în povestea noastră? (Pământul lui Elimelec).
4. Cine putea să răscumpere pământul? (O rudă din aceeași familie).
5. Ce condiții trebuia să îplinească ruda? (Trebuia să aibă bani destui).
6. Dacă ruda care avea drept de răscumpărare avea bani destui, atunci era obligată să cumpere pământul? (Nu).
7. Cine putea fi răscumpărător pentru pământul lui Elimelec? (Boaz).
8. Cine poate să ne răscumpere și să ne izbăvească de păcat? (Isus Hristos).
9. Cum a devenit Domnul Isus ruda noastră? (El s-a născut în această lume ca și noi).
10. Ce preț a plătit Domnul Isus ca să ne răscumpere? (Și-a vărsat sângele Său pentru plata păcatelor noastre).

Observații: Nu folosiți întrebări din legea matrimonială. Dacă totuși doriți să faceți aceasta, următoarele întrebări ar putea fi de ajutor, dar necesită eventuale completări:

11. Cine trebuia să ia în căsătorie, după legea iudaică, pe văduva care nu avea copii? (Fratele bărbatului care a murit sau ruda cea mai apropiată).
12. De ce era necesară această căsătorie? (Pentru ca pământul și numele de familie să nu se piardă).
13. Cum se numea ruda, care ar fi putut lua în căsătorie pe Rut? (Boaz).

LECȚIA IV

RUT GĂSEȘTE PE „RĂSCUMPĂRĂTORUL“ EI

Pasaj scriptural: *Rut 3:8-4:12*

Informații pentru învățător: În familia lui Elimelec exista în afară de Boaz o rudă mai apropiată. După lege acesta avea primul dreptul de a o răscumpăra pe Rut. Unii comentatori ai Bibliei sunt de părere că această rudă poate fi asemănată cu Legea lui Dumnezeu care nu aduce nici o mântuire.

Dr. Mc Gee scrie în cartea sa, „Rut, istoria răscumpărării“: „Legea este mai aproape de oameni, așa cum „alte rude“ sunt mai apropiate de Ru, decât Boaz. În final însă Legea nu poate mântui. Legea cere o desăvârșire, care corespunde ființei lui Dumnezeu. Prin aceasta ea se situează mult mai presus de om și îl condamnă“ (Galateni 3:10).

Nici un om nu poate fi mântuit prin fapte, căci pe baza faptelor legii nimeni nu poate fi socotit neprihănit înaintea lui Dumnezeu. (Romani 3:20). Neprihănirea prin fapte este ca „altă rudă“ care ar trebui să renunțe la dreptul său de răscumpărare în favoarea lui Boaz. Pentru noi Domnul Isus Hristos este singurul Mântuitor. (Fapte 4:12).

Ideea principală:

Dragostea lui Dumnezeu - temelia mântuirii noastre (*pentru necredincioși*).

Dumnezeu așteaptă ascultarea (*pentru credincioși*).

Materialul: Dacă în primele lecții s-au întrebuit fâșii de hârtie cu cuvinte, să se adauge și cuvântul „dragoste“.

Versetul de memorat: „Dar Dumnezeu își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi“ (Romani 5:8).

LECȚIA

Vă mai amintiți unde am părăsit-o pe Rut în ultima noastră povestire? Ea se așezase în arie la picioarele lui Boaz și aștepta ca el să se trezească. Ce s-a întâmplat?

La miezul nopții Boaz s-a trezit din somn și când s-a aplecat înainte a observat că era cineva la picioarele lui. „Cine ești tu?“ a întrebat el mirat. „Eu sunt Rut, slujnica ta“ a răspuns Rut. „Tu ești pentru mine acela care ai drept de răscumpărare!“

O clipă el a rămas liniștit. Apoi Boaz a răspuns: „Domnul să te binecuvânteze, fiica mea. Această faptă de pe urmă mărturisește și mai mult decât cea dintâi că tu nu ai umblat după tineri, săraci sau bogați. Nu te teme! Îți voi face tot ce dorești.“ Nu reiese oare din aceste cuvinte o adâncă dragoste pentru Rut?

Cât de fericită trebuie să fi fost Rut. Boaz era gata să cumpere pământul lui Elimelec. Și el a fost gata și să se căsătorească cu ea.

Boaz a știut că el era răscumpărătorul, cu toate că el probabil a așteptat ca Rut să-i facă cunoscut aceasta.

Într-o oarecare privință Boaz ne amintește de Domnul Isus, cu toate că Domnul Isus a făcut cu mult mai mult decât a făcut Boaz pentru Rut. Boaz avea dreptul de a cumpăra din nou pământul. Isus, Fiul lui Dumnezeu este singurul care avea dreptul de a ne „răscumpăra“ pentru Dumnezeu.

Boaz era o rudă a familiei lui Elimelec. Domnul Isus ne-a devenit nouă rudă. „El a părăsit cerul și a venit ca om pe acest pământ“ (Evrei 2:14,17).

Boaz iubea pe Rut și era gata să se căsătorească cu ea. Ea nu a mai fost nevoită să rămână mai departe o străină în Israel. Iubirea Domnului Isus a fost aceea care L-a făcut gata să moară pentru noi.

Cine nu a primit pe Domnul Isus ca Mântuitor este în ochii lui Dumnezeu un străin. Păcatele ne despart de Dumnezeu. Domnul Isus și-a vărsat sângele Său cel prețios pentru plățirea păcatelor noastre. Din această cauză noi nu mai trebuie să fim despărțiți de Dumnezeu.

Rut s-a bucurat că Boaz a voit să intervină pentru ea și să facă ceea ce îi stătea în puterea sa. De fapt a mai existat pentru Boaz încă o piedică. El nu știa cum se va realiza acest lucru și despre aceasta Rut trebuia să știe. Astfel el i-a spus: „Este adevărat că am drept de răscumpărare, dar este o altă rudă mai aproape decât mine“.

Rut abia putea să creadă lucrul acesta. Oare Naomi nu a știut nimic despre această „altă rudă“ mai aproape?

Atunci Boaz a încurajat-o și a zis: „Rămâi în noaptea aceasta aici. Și așteaptă. Mâine dimineată voi vorbi cu cealaltă rudă. Dacă el vrea să te răscumpere, atunci va trebui să fie așa. Dacă însă nu are plăcere să facă lucrul acesta, atunci eu vreau să te răscumpăr.“ (Rut 3:12-13).

Rut a urmat sfatul lui Boaz. Ascultătoare, ea a rămas la picioarele lui până dis-de-dimineată. Rut s-a sculat înainte de a fi destulă lumină pentru a se putea vedea unul pe celălalt. „Ține mantaua de pe tine – a zis Boaz - și ia acasă aceste cereale pentru Naomi.“ El i-a măsurat o cantitate de grăunțe de orz în mantaua ei și i-a pus legătura pe umeri.

Cu acest dar bogat s-a întors Rut înapoi acasă și i-a povestit lui Naomi cum i-a mers la arie. Când Naomi a văzut darul lui Boaz a știut că el o va ajuta. Cât de mult s-a bucurat: „Fii liniștită fiica mea“ – a spus Naomi - „și așteaptă până vei afla cum se vor petrece lucrurile. Boaz nu va avea odihnă până nu va sfârși lucrul acesta chiar astăzi“.

Și ce a făcut Boaz? De îndată ce Rut a părăsit aria, el a mers în cetate. Mai știți cum se numea cetatea? Betleem! Boaz voia să vorbească cu cealaltă rudă.

În timpul acela erau multe cetăți înconjurate cu ziduri înalte. De obicei, la aceste ziduri exista o poartă principală.

Acolo era o viață foarte animată. Oricine intra sau pleca din cetate, trecea prin această poartă. Există obiceiul de a face comerț acolo, de a încheia afacerile curente și de a se aduna acolo. Dacă cineva era căutat, atunci îl puteai găsi cu siguranță în decursul zilei la poarta orașului.

De aceea a mers și Boaz acolo. El s-a așezat jos și aștepta. După un timp oarecare într-adevăr a apărut „cealaltă rudă“. Boaz a strigat: „Vino și așează-te aici!“

„Ce dorește Boaz de la mine?“ s-o fi întrebat celălalt. Vrea oare să încheie vreo afacere cu mine sau să stea puțin de vorbă cu mine?“ Astfel el s-a așezat lângă Boaz. Dar îndată a observat că Boaz avea de discutat cu el ceva important, deoarece Boaz a chemat zece oameni din bătrânii cetății. Acești bărbați se

ocupau cu treburile administrative ale orașului și sfătuiau locuitorii cetății.

Pentru ce a chemat Boaz pe acești oameni? Atunci când se discutau probleme importante, exista obiceiul de a chema zece oameni ca martori. Acești oameni trebuiau să asiste la discutarea problemelor pentru ca să știe ce s-a întâmplat.

Când bătrânii cetății au luat loc, atunci Boaz a spus către ruda care avea dreptul de răscumpărare: „Naomi vrea să vândă pământul care a aparținut lui Elimelec. Acum eu îți fac această propunere: răscumpără tu pământul, căci tu ai primul drept de răscumpărare asupra lui“. „Da, spuse acela, eu vreau să fiu răscumpărătorul“. Prin aceasta oare și-a atins scopul Boaz? În aceste împrejurări putea el oare să ia în căsătorie pe Rut? Nu! Legea mai cuprindea încă ceva. Nu numai pământul trebuia răscumpărat de către ruda cea mai apropiată a familiei, ci ruda trebuia să ia în căsătorie pe văduvă pentru ca să se păstreze pământul și numele familiei celui care a murit.

De aceea Boaz a zis către „cealaltă rudă“: „Dacă tu cumperi bucata de pământ de la Naomi, atunci trebuie să iei în căsătorie pe văduva fiului lui Elimelec, Mahlon.“

Cealaltă rudă s-a gândit la lucrul acesta. El era gata să cumpere pământul, însă ca să se căsătorească cu Rut, nu! Legea prevedea anume, că primul copil dintr-o astfel de căsătorie nu poartă numai numele celui care murise, ci mai târziu trebuia să obțină și moștenirea. Acest lucru schimba situația și trebuia să fie bine chibzuit.

În sfârșit ruda a răspuns: „În cazul acesta eu nu pot să răscumpăr pământul, deoarece mi-aș strica moștenirea mea. Răscumpără tu, ceea ce trebuie să răscumpăr eu, căci eu nu pot face lucrul acesta“. (Rut 4-6).

Pentru ce o căsătorie cu Rut i-ar fi adus „celeilalte rude“ o pagubă, eu nu știu. Biblia nu ne dă nici o lămurire. Noi știm numai atât că el nu era dispus să se căsătorească cu Rut. Atunci s-a întâmplat ceva remarcabil. După ce ruda i-a spus lui Boaz: „Răscumpără tu pământul“, el și-a scos încălțăminte și i-a dat-o lui Boaz. Ce trebuia să însemne acest lucru? Cumpărarea a fost încheiată în felul acesta! Pe vremea aceea afacerile nu se încheiau în scris, nici nu se iscăleau de față cu martori; în locul acesta era obiceiul ca unul dintre cei care tratau afacerea

să și scoată încălțăminte și să i-o dea celuilalt. Aceasta însemna ca și cum ar spune: „Eu sunt de acord; așa să fie!“ Descălțarea încălțăminte și predarea ei celuilalt valora ca și o autentificare (legalizare).

În acest timp s-au mai adunat și alți oameni din cetate la poarta orașului. Ei voiau să știe ce s-a discutat sau - curioși - ei stăteau împrejurul lor. Ei au văzut cum Boaz a primit încălțăminte „celeilalte rude“ și au auzit cuvintele pe care el le-a adresat celor prezenți: „Voi sunteți martori azi că am cumpărat din mâna Naomei, tot ce era al lui Elimelec, al lui Chilion și a lui Mahlon, și că mi-am cumpărat de asemenea de nevastă pe Rut, Moabita. Eu o voi lua în căsătorie, pentru ca să nu se șteargă numele bărbatului ei“.

Toți bătrânii și cei prezenți declarară: „Suntem martori! Dumnezeu să te binecuvânteze cu Rut și să facă numele vostru mare în Betleem“. Când oamenii și-au spus această dorință, ei nu s-au gândit în ce privință Boaz și Rut vor deveni odată mari. Ei s-au bucurat pur și simplu, pentru că ei îl prețuiau pe Boaz și pentru că ei au văzut cu câtă credincioșie îngrijea Rut de Naomi.

Într-adevăr mulți ani mai târziu avea să se întâmple ceva „mare“ în Betleem prin Boaz și Rut. De aceea numele lor sunt din nou amintite în altă parte a Bibliei.

În timpul tratativelor de la poarta orașului, Rut aștepta acasă încordată clipa când va afla de la Boaz rezultatele străduințelor sale. Cu siguranță că nădăjduia ca în curând să aparțină familiei lui Boaz.

Dumnezeu dorește să ne primească și pe noi în familia Sa. Din dragoste, El a trimis pe Fiul Său care a murit și a înviat pentru noi. Dragostea Sa este temelia mântuirii noastre. Cine primește pe Domnul Isus, acela nu mai este un „străin“ pentru Dumnezeu. El are voie să aparțină familiei lui Dumnezeu. Aparții și tu acesteia? Tu ai dreptul să devii un membru al familiei Sale; roagă-L pe Domnul Isus să îți ierte păcatele și primește-L ca Mântuitor al tău. Dacă nu știi cum să faci lucrul acesta, atunci vino la mine la sfârșitul orei. Eu sunt bucuros să te ajut.

Încheiere: Lui Rut îi putem stabili multe însușiri bune. Puteți să numiți câteva?

Rut iubea pe soacra ei. Ea era credincioasă, purtătoare de grijă și harnică. Ea se mai poate numi și smerită, fără egoism, căci ea nu se gândea numai la ea.

Înainte de toate era ascultătoare! Noi vrem să reflectăm când anume a fost Rut ascultătoare (lăsați copiii să răspundă). Rut a urmat sfatul soacrei sale și a mers la Boaz. Acest lucru nu i-a fost ușor. Ea s-a supus Legii lui Dumnezeu, după ce acest lucru i-a fost lămurit de către soacra ei (vezi lecția III) și ea a ascultat și de sfaturile lui Boaz. Lui Dumnezeu I-a plăcut ascultarea ei.

Dumnezeu așteaptă ascultare de la toți copiii. Cum se arată ascultarea față de El? Prin aceea că noi ascultăm de părinți și de învățători (Coloseni 3:20)! Să luăm aminte la Cuvântul Său și să îl urmăm (Psalm 119:11), să ne rugăm (I Tesaloniceni 5:17), să nu neglijăm părtașia cu copiii Săi (Evrei 10:25) și să ascultăm de El când ne cheamă în slujba Sa (Romani 12:1-2).

Noi vrem să ne rugăm lui Dumnezeu ca să ne ajute să-i fim ascultători în toate lucrurile.

Observații: Rezervați timp suficient pentru a discuta cu copiii despre nevoia lor spirituală. Deoarece în această lecție este scoasă în evidență dragostea lui Dumnezeu, discuția privitoare la versetul de memorat s-ar putea termina cu următoarele întrebări: „Cât de mult te iubește Dumnezeu?“ sau „De unde știi că te iubește Dumnezeu“.

Copilul trebuie să știe că:

1. Dumnezeu îl iubește, că fiecare om este păcătos (Romani 3:23) și despre urmările păcatului (Romani 6:23; Ioan 8:21; Isaia 59:2). La aplicația din Romani 6:23 este necesară explicația că aici este vorba de moartea spirituală - despărțirea de Dumnezeu. În Ioan 8:21 Domnul Isus spune: „Eu Mă duc, și Mă veți căuta, și veți muri în păcatul vostru“. Aceasta înseamnă că nu poți să ajungi în cer la Dumnezeu.
2. Dumnezeu a făcut tot ce era necesar pentru mântuirea noastră: Isus a murit în locul nostru și ne-a plătit datoria. El a luat asupra Lui pedeapsa care ni se cuvenea nouă.
3. Isus a murit pentru păcatele MELE. Atunci el Îl poate primi pe Mântuitorul prin rugăciune.

4. Copilul poate să fie condus pe baza Scripturii la siguranța mântuirii (Ioan 1:12; Ioan 3:16; Fapt. Ap. 16:31).

Este important să i se arate copilului ce trebuie să facem dacă după ce am primit mântuirea și păcătuim din nou (1 Ioan 1:9). Studiați și cartea „Cum să conduci un copil la Hristos“ de Sam Doherty, disponibilă la AMEC.

Explicați cuvintele / întrebări recapitulative

1. Păcat. (Păcat înseamnă tot ceea ce gândim, vorbim și facem și nu-i place lui Dumnezeu).
2. Mântuit. (Cine este mântuit nu mai trebuie să sufere pedeapsa pentru păcat, nici „moartea veșnică“).
3. Cine a purtat pedeapsa pentru păcatele noastre? (Domnul Isus).
4. Credința. (Încredere, a socoti cuvântul lui Dumnezeu ca adevărat).
5. Mântuire. (Răscumpărare)
6. Iertare. (A nu fi nevoie ca cineva să plătească pentru păcate. Ele sunt șterse, ispășite).
7. Cine poate să ne ierte păcatele? (Dumnezeu).
8. De ce poate El să le ierte? (Pentru că Domnul Isus a murit pentru acestea).
9. Răscumpărător.
10. (Un om din propria familie, care răscumpără pământul unei rude apropiate).
11. Care erau cele trei condiții ale răscumpărării? (Să fie din aceeași familie, să poată să plătească prețul și să fie gata să răscumpere pământul).
12. Cine era răscumpărătorul (cel care avea dreptul de răscumpărare) în povestirea lui Rut? (Boaz)
13. Cine este răscumpărătorul nostru? (Domnul Isus Hristos).
14. Făgăduință. (Promisiune).
15. Cine își ține întotdeauna făgăduința? (Dumnezeu).

LECȚIA V

RUT INTRĂ ÎN FAMILIA CELUI CE A RĂSCUMPĂRAT-O

Pasaj scriptural: *Rut 4:13-22;*

Genealogia: *Matei 1:11-16; Luca 3:23-38.*

Făgăduințe făcute lui David: *II Samuel 7:8-17; Luca 1:32-33; Fapt. Ap. 2:29-32.*

Nașterea lui Hristos: *Luca 2:1-33*

Moartea și Învierea: *Matei 27:27-66; Matei 28; Marcu 15:15-47; Marcu 16; Luca 23:33-56; Luca 24; Ioan 19:16-42; Ioan 20:1-14*

Făgăduința Mântuitorului: *Genesa 3:15*

Făgăduința revenirii lui Hristos: *Ioan 14:1-6; Faptele Apostolilor 1:1-11; 1 Tesaloniceni 4:13-18.*

Introducerea: Boaz a fost ruda de sânge a lui Elimelec și a îndeplinit toate condițiile ca să răscumpere pământul pentru Naomi. El a luat în căsătorie pe Rut, văduva lui Mahlon. Rut era singura din această familie, care putea să aducă un moștenitor pentru avere.

Legea mozaică respingea pe Rut ca moabită (Deuteronom 23:4), însă pentru faptul că Boaz a luat pe Rut în căsătorie, ea a obținut numele său. Prin aceasta ea a intrat în toate drepturile israeliților. Ea a devenit un mădular al poporului lui Dumnezeu. Ea s-a hotărât pentru Dumnezeu cel viu încă de la părăsirea patriei sale, țara Moabiților.

Ca „străină“ față de poporul lui Dumnezeu, Rut este imaginea omului păcătos fără Hristos. El este vândut păcatului și față de Dumnezeu; el este un „străin“ care are nevoie de mântuire.

Boaz, ca „răscumpărător“ vechi testamental este un model al Domnului Isus, care din dragoste pentru noi, s-a făcut om - „rudă de sânge“. El a plătit prețul pentru răscumpărarea noastră. Nimeni altul nu putea să fie Răscumpărătorul nostru. Domnul Isus a îndeplinit toate condițiile cerute pentru aceasta.

Ideea principală: *Dumnezeu îndeplinește făgăduințele sale. El se ține de ceea ce promite.*

Versetul de memorat: *Dar Scriptura a închis totul sub păcat, pentru ca făgăduința să fie*

dată celor ce cred, prin credința în Isus Hristos (Galateni 3:22).

Pentru copiii mai mici este mai indicat următorul verset de memorat: *Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit... (Fapt. Ap. 16:31).*

Sugestii pentru explicarea cuvintelor:

„**Scriptura**“ - **Biblia sau Cuvântul lui Dumnezeu**, Dumnezeu vorbește prin Cuvântul Său către noi.

„**Închis**“ înseamnă în versetul acesta „**cuprins**“.

„**Totul**“ (lumea întreagă) este cuprinsă de păcat și stă sub această stăpânire.

„**Păcat**“ - **A nu păzi poruncile lui Dumnezeu**, a face lucruri nedrepte ca: a minți, a fura, a nu fi prietenos, a nu fi ascultător, a fi obraznic, a vorbi de prisos, a avea gânduri necurate, necredință.

„**Făgăduință**“ - **promisiune**; promisiune înseamnă când cineva spune că va face un lucru și înțelege să facă acest lucru în mod serios. Oamenii nu respectă întotdeauna promisiunile lor. Dumnezeu dimpotrivă ține întotdeauna ceea ce făgăduiește. Biblia numește promisiunile sau ceea ce spune Dumnezeu, făgăduințe. O promisiune a lui Dumnezeu se găsește în Ioan 3:16: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.“

Cu mult timp în urmă, Dumnezeu a făgăduit un Salvator, un Mântuitor. Dumnezeu și-a ținut făgăduința și a trimis pe singurul Lui Fiu, pe Isus Hristos, să moară pentru păcatele noastre. Și Dumnezeu făgăduiește aceluia care cred în Domnul Isus că vor fi mântuiți.

Acest lucru îl accentuează ultimul verset de memorat din Gal. 3:22 „... ca făgăduința să fie dată celor ce cred, prin credința în Isus Hristos“. Dacă noi credem, Dumnezeu își ține făgăduința că El ne iartă păcatele noastre.

„**Credință**“ - **încredere**. Cu privire la Dumnezeu, înseamnă: a socoti adevărat Cuvântul Său.

Dacă în lecțiile trecute s-au întrebuit fășii de hârtie să se mai adauge următoarele cuvinte: „Scriptură“, „păcat“, „făgăduință“, „credință“,

(cuvintele trebuiesc puse pe tablă atunci când se vorbește despre importanța lor).

LECȚIA

Așteptarea este ceva pe care cei mai mulți oameni nu o doresc. Ultima dată am auzit despre cineva care a așteptat. Cine a fost acea persoană? Rut. Naomi îi spusese: „Fii liniștită fiica mea până vei ști cum se va isprăvi lucrul acesta. Ce aștepta Rut? Ea aștepta ca Boaz să-și țină făgăduința, să vorbească cu „celaltă rudă“.

Biblia nu ne spune cât a trebuit să aștepte Rut. Noi știm numai că Boaz s-a căsătorit cu Rut și că ea a devenit soția lui. Ce bucurie trebuie să fi fost! Credințioșia lui Rut și dragostea ei față de Naomi a primit o bogată răsplătire.

Cât de mult s-a schimbat viața pentru Rut! Înainte, ca străină ea trebuia să culeagă spice de pe câmpurile lui Boaz pentru a-și procura hrana; acum ea era soția acestui om bogat, proprietarul ogoarelor; casa lui, pământul lui, tot ceea ce posedă el aparținea și ei.

Unde era deosebirea? Rut nu mai era o străină. Ea aparținea poporului Israel, deoarece Boaz devenise răscumpărătorul ei. Rut a făcut greșit primul pas. Ea s-a hotărât să urmeze pe Domnul Dumnezeu.

Cine nu a primit pe Domnul Isus ca pe Mântuitor al său, este un „străin“ față de Dumnezeu. Păcatele lui îl despart de Dumnezeu. Această situație nu trebuie ca să rămână. Noi avem posibilitatea de a crede în Isus Hristos. El a murit pentru păcatele noastre. Dacă ne hotărâm să facem acest prim pas, atunci Dumnezeu ne primește în familia sa. Acest lucru Îl făgăduiește în Cuvântul Său și Dumnezeu își ține făgăduința. „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copiii ai lui Dumnezeu“ (Ioan 1:12). Boaz a luat pe Rut în familia sa; cu cât mai minunat este că Dumnezeu dorește ca să ne primească pe noi, păcătoșii în familia Sa.

Mai trebuia oare Rut, după ce s-a căsătorit cu Boaz să continue să meargă pe ogoare ca să strângă spice? Nu, tot ce avea ea nevoie primea acum de la Boaz. El avea grijă de ea.

Și noi, ca și copiii în familia lui Dumnezeu avem pe cineva care se îngrijește de noi. Tatăl nostru cel ceresc știe de ce avem noi nevoie și ne dă, ceea ce este bun și necesar.

El nu ne părăsește, căci El a făgăduit: „Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi“ (Evrei 13:5).

Nu numai Rut a fost fericită, ci cu siguranță și Boaz. El s-a bucurat de părtașia cu Rut. Acum avea pe cineva pe care o putea iubi așa cum un bărbat își iubește soția.

Dumnezeu ne iubește și dorește să avem părtașie cu El. Din această cauză El a creat oamenii. El nu dorește ca păcatul să stea ca un zid de despărțire între noi și El. De aceea El se bucură atunci când cineva se hotărăște pentru El. Din Cuvântul lui Dumnezeu noi știm că este mare bucurie în cer, atunci când un om cere iertare pentru păcatele sale. Atunci el este primit în familia lui Dumnezeu.

Boaz și Rut au primit după un oarecare timp un dar de preț. L-i s-a născut un copil, un mic fiu. Părinții s-au bucurat foarte mult de lucrul acesta. Însă a mai fost cineva care s-a bucurat. Cine putea fi această persoană? Naomi! Acum avea un mic nepoțel și acesta a primit numele de familie al soțului ei Elimelec. Mai târziu el va moșteni pământul lui Elimelec.

Chiar și femeile din Betleem s-au bucurat. Ele s-au bucurat pentru Naomi și au spus: „Copilul acesta îți va înviora sufletul, și va fi sprijinul bătrânețelor tale; căci l-a născut nora ta care te iubește și care face pentru tine mai mult decât șapte fii“ (Rut 4:15).

Atunci s-a întâmplat ceva, ceea ce la noi nu se obișnuiește: femeile (vecinele) i-au pus numele copilului, nu părinții. Ele l-au numit „Obed“, acesta era prenumele și el înseamnă „slujitor“.

Vă mai amintiți discuția dintre Boaz și „celaltă rudă“ la poarta cetății? După ce Boaz s-a arătat gata să ia în căsătorie pe Rut, cei de față au spus: „Domnul să te binecuvânteze împreună cu Rut și să facă numele vostru mare în Betleem“. Ei nu știau în ce privință vor deveni mari Boaz și Rut. Nici voi poate nu știți acest lucru. Ați dori să aflați?

Atunci când primii oameni au păcătuit și datorită acestui fapt au trebuit să trăiască despărțiți de Dumnezeu, Dumnezeu a făgăduit că într-o zi va trimite un Mântuitor. Acest Mântuitor trebuia să vină dintr-un anumit

neam. Orice om se trage dintr-o spiță de neam. Tu, tatăl tău, bunicul tău, voi toți aparțineți aceleași familii (neam). Copiii tăi și copiii lor aparțin de asemenea acestei familii.

Din vremea când Dumnezeu a făgăduit pe Mântuitorul (Genesa 3:15) a vegheat asupra spiței de neam din care trebuia să vină Mântuitorul. Avraam aparținea acestei spițe de neam și după el mulți alții. Și Boaz a fost un membru al acestei familii. Și prin Boaz a ajuns și Rut la aceasta.

Ce privilegiu însemna acest lucru pentru ea! Când s-a născut Obed și ea a aparținut acestei spițe de neam aleasă.

Anii au trecut și Obed a crescut și s-a căsătorit. El a avut un fiu pe care l-a numit Isai. Isai a avut șapte fii; cel mai tânăr se numea David. Dumnezeu l-a ales pe el ca împărat peste Israel.

David era un om care iubea și cinstea pe Dumnezeu. Dumnezeu i-a dăruit făgăduința: „El va zidi Numelui Meu o casă, și voi întări pe vecie scaunul de domnie al împărăției lui“ (II Samuel 7:13). Această făgăduință privea pe Mântuitorul care va veni și care trebuia să se nască din seminția lui David.

Dumnezeu a amintit oamenilor din diferite timpuri că El va trimite pe Mântuitorul. Însă majoritatea oamenilor nu au luat în serios făgăduința lui Dumnezeu. În decursul veacurilor s-au găsit puțini oameni care au considerat Cuvântul lui Dumnezeu ca fiind adevărat și care au așteptat pe Mântuitorul.

Pe un singur om vrem să-l amintim. El se numea Simeon. El credea promisiunea lui Dumnezeu. El a primit de la Dumnezeu făgăduința că nu va muri înainte să fi văzut pe Mântuitorul (Luca 2:26). Simeon aștepta împlinirea făgăduinței, cu toate că era deja bătrân.

În acel timp s-a întâmplat că în Betleem, acolo în cetatea în care cu mulți ani înainte au trăit Boaz și Rut, să se nască un copilăș. El era un copil deosebit - era singurul Fiul al lui Dumnezeu.

Dumnezeu l-a trimis pe pământul acesta din dragoste pentru noi. Fiul Său Isus Hristos trebuia să fie Mântuitorul nostru. De aceea a fost necesar să devină om, așa ca și noi (rudă cu noi) însă El era desăvârșit, fără păcat. De aceea El a putut să ne mântuiască.

Dumnezeu a ales-o pe Maria, ca să fie mama Domnului Isus; Maria și bărbatul ei Iosif se trăgeau amândoi din neamul lui David.

În Noul Testament, Dumnezeu a lăsat să fie scrise numele aceluia care aparțineau acestei familii. Ei sunt scriși în Matei 1:1-16. În enumerarea numelor găsim și numele lui Boaz și al lui Rut. Deoarece Boaz și Rut au avut privilegiul de a fi strămoșii Domnului Isus, din această cauză numele lor a devenit „mare“. Deoarece despre Domnul Isus la vestirea nașterii Sale se spune: „El va fi mare, și va fi chemat Fiul Celui Prea Înalt; și Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David. Va împărăți peste casa lui Iacov în veci, și Împărăția Lui nu va avea sfârșit.“ (Luca 1:32-33).

După ce s-a născut Isus, Iosif și Maria L-au adus la Templu. Bătrânul Simeon L-a văzut acolo și a recunoscut în El pe Mântuitorul făgăduit de Dumnezeu. Simeon a luat copilul în brațe și a spus: „Acum, slobozește în pace pe robul Tău, Stăpâne, după Cuvântul Tău. Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta“ (Luca 2:29-30).

Isus nu s-a născut într-un palat, cu toate că El era un „Împărat veșnic“. El nu posedea nici un fel de bunuri pământești. De aceea mulți oameni nu au crezut că El era într-adevăr Mântuitorul cel făgăduit de Dumnezeu. Ei așteptau un împărat deosebit care să facă din poporul său o națiune mare.

Isus a crescut și a început să spună oamenilor că El a venit să moară pentru păcatele lor. Puțini oameni au crezut în El. Ei nu voiau să știe nimic despre păcatele lor. Ei au râs și L-au batjocorit și la sfârșit L-au pus pe cruce. Acolo Domnul Isus și-a vărsat sângele Său cel prețios și a plătit cu el datoria noastră. El ne-a răscumpărat pe noi pentru Dumnezeu. Acest lucru l-a făcut din dragoste pentru noi.

După moartea Domnului Isus, prietenii Lui I-au luat trupul și L-au pus într-un mormânt, apoi au prăvălit o piatră mare înaintea ușii mormântului.

Preoții cei mai de seamă, dușmanii Domnului Isus și-au adus aminte că El a spus: „După trei zile voi învia“. Pentru aceasta s-au îngrijit ca mormântul să fie sigilat. Ei au pus o strajă de ostași ca să păzească mormântul (Matei 27:62-66).

A treia zi câțiva dintre ucenicii Domnului Isus au venit la mormântul Lui dis-de-dimineasă. Cum s-au speriat! Piatra fusese prăvălită și mormântul era gol. Domnul Isus înviase așa cum a spus. El trăia! Ucenicii în întristarea lor au uitat că Domnul Isus împlinește ceea ce a făgăduit. Uiți și tu acest lucru câteodată?

Nu după mult timp de la învierea Lui, Isus s-a adunat cu ucenicii Săi afară din Ierusalim. Deodată Domnul Isus a fost ridicat (s-a înălțat) dinaintea ochilor ucenicilor Săi și un nor l-a ascuns din ochii lor. Uimiți ucenicii priveau către cer. Mântuitorul pe care ei L-au iubit nu mai era acolo. Deodată au apărut doi îngeri care au spus: „Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer“ (Fapt. Ap. 1:11).

Atunci ucenicii și-au adus aminte că Mântuitorul a spus înainte de moartea Sa „...Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi. Știți unde Mă duc, și știți și calea într-acolo“ (Ioan 14:2b-4). Ce oameni uituci suntem noi!

Această istorisire trebuie să ne ajute să cugetăm la Cuvântul lui Dumnezeu care este Adevărul și că El își ține întotdeauna făgăduința. Noi trebuie să știm și să credem: Isus vine iarăși și pe acel care s-a hotărât pentru El, pe acela îl va lua odată la El în cer. Te bucuri tu pentru lucrul acesta?

Există mulți oameni care nu știu că Domnul Isus a murit pentru ei de aceea nu sunt gata să meargă cu Isus când El va reveni. Ei sunt încă străini și în afara familiei lui Dumnezeu. Domnul Isus a murit și pentru ei. Dar cum să creadă în El când nimeni nu le spune acest lucru?

Poate că tu cunoști aceste lucruri de multă vreme, însă nu l-ai primit pe Domnul Isus ca pe Mântuitorul tău. Atunci tu nu ești pregătit să-L întâlnești când va veni. Hotărârea pentru Isus nu o poate lua nimeni pentru tine. Aceasta trebuie să o iei însuși. Numai așa vei putea să fii gata când va reveni Isus. Nu dorești tu acum în liniște să te hotărăști pentru El?

Notă: Așteaptă câteva momente după rugăciune. Apoi dă oportunitatea pentru a purta o discuție privitoare la nevoia sufletului. Poți

să studiezi dinainte cartea: „Cum să conduci un copil la Hristos“, de Sam Doherty.

Fii sensibil la nevoia copilului. Descoperă problema prin întrebări. În afară de dorința pentru primirea mântuirii, poate să mai existe și alte motive - specificăm mai jos unele:

1) Dacă lipsește siguranța mântuirii, arată-i locuri din Scriptură ca: Ioan 3: 36; Ioan 1: 12; Apocalipsa 3: 20.

2) Dacă copilul a păcătuit din nou, răspunsul la această necesitate este I Ioan 1:9.

3) Dacă nu este o hotărâre fermă, atunci este cazul să se lămurească din nou planul mântuirii în mod temeinic și să i se dea ocazia de a se primi mântuirea.

MÂNA EVANGHELIEI

1. **Dumnezeu mă iubește.** Ioan 3:16, Ieremia 31:3
2. **Eu am păcătuit.** I Ioan 1:8, Romani 3: 23
3. **Hristos a murit pentru mine.** Romani 5:8, I Ioan 1:7, Isaia 53:6
4. **Eu L-am primit pe El.** Ioan 1:12, Apocalipsa 3: 20
5. **Eu sunt mântuit.** Ioan 3:36, Fapt. 16:31

ÎNTREBĂRI

Ce ne învață Vechiul Testament cu privire la copiii?

1. Deut. 31:12, 13 - Este **posibil** ca un copil să se teamă de *Dumnezeu*.
2. Ps. 78:7 - Este **posibil** pentru un copil să-și pună nădejdea în *Dumnezeu*.
3. I Sam. 3:10 - Este **posibil** ca un copil să răspundă la vocea *Domnului* și după aceea să crească spiritual după Cuvânt.

Ce ne învață Noul Testament cu privire la copiii?

1. Matei 18:6 - Este **POSIBIL** pentru cei mici să se încreadă în Domnul nostru Isus Hristos. (în comparație cu Faptele 16: 31).
2. Efeseni 1:1, 6:1, Col. 1: 2, 3: 20 - Este **POSIBIL** pentru copii să devină sfinți în sensul Sfintei Scripturi.
3. Ioan 3:16, 1:12 etc. Salvarea de la pieire este promisă tuturor celor care cred în Domnul, ca și celor ce L-au primit. Aceasta include și copiii, dacă ei cred în El, dacă deja L-au primit. Nu se cunoaște limita de vârstă.

Sunt exemple privind oameni care s-au născut din nou pe când erau copii?

Desigur. Mii de oameni au ajuns să cunoască pe Hristos la vârsta copilăriei. Putem să-l amintim pe Polycarp (la vârsta de 9 ani), Corrie Ten Boom (5 ani) și Conte Zinzendorf (4 ani).

Ce spun conducătorii creștini despre posibilitatea copiilor de a fi mântuiți?

Charles Spurgeon, „Un copil de 5 ani, dacă este instruit cum se cuvine, poate să aibă o credință la fel ca și un adult“.

Stephen Olford, „Eu cred în posibilitatea evanghelizării copiilor din trei motive:

1. Pentru că eu m-am născut din nou când aveam numai șapte ani.
2. Pentru că istoria generală a evanghelizării arată că, pe de o parte, marea majoritate a

convertirilor au loc înainte de vârsta de douăzeci de ani.

3. Pentru că Sfânta Scriptură ne arată limpede că, tinerețea este timpul adecvat de întoarcere la Dumnezeu (Eclesiastul 12:1).

Este într-adevăr posibil ca un copil să înțeleagă calea mântuirii? Cât de mult trebuie să înțeleagă cineva înainte de a fi salvat?

1. Să fie conștient că a păcătuit.
2. Neapărat să cunoască într-o oarecare măsură, că Domnul Isus Hristos a murit pentru el/ea, pe cruce.
3. Trebuie să-i pară rău pentru păcatele săvârșite și să-L primească pe Isus ca și Mântuitor.

Poate un copil mic să înțeleagă aceste trei lucruri? Răspunsul este „DA“ (mulți copii pot).

La ce vârstă poate un copil mic să se nască din nou?

Sfânta Scriptură nu ne spune, pentru că copiii diferă unul de altul. Unii ajung să înțeleagă mai repede, alții mai târziu. Copiii de patru până la cinci ani, sunt capabili de a primi pe Hristos, unii copii nu sunt capabili să înțeleagă, așa că ei nu-L pot primi.

Observă că, în Matei 18 Isus pune accentul pe copilașii MICI care cred în El. (Matei 18:6).

Este absolut nescripturală, înainte de 12 ani (sau orice altă vârstă) un copil nu se poate naște din nou. Amintește-ți că nașterea din nou este un lucru pe care îl face Duhul Sfânt.

Pentru că nașterea din nou a unui copil mic este posibilă, care este responsabilitatea mea?

1. Să-i evanghelizez. Marcu 16:15 zice: „Propovăduiți Evanghelia la orice făptură...“

Evanghelizarea copiilor implică trei lucruri:

- a) Să le faci cunoscută Evanghelia.
- b) Să te faci disponibil să-i ajuți și să-i călăuzești, dacă ei doresc să-L primească pe Domnul Isus ca și Mântuitor.
- c) Să sfătuiști copiii care vin la tine pentru a fi mântuiți.

2. Să urmărești cu grijă toți copiii care L-au cunoscut pe Mântuitorul. Matei 28:19, pune accentul pe faptul că, scopul nostru este de a face „ucenici“ ai Domnului.